

زیارت غدیریه

زیارت غدیریه یکی از زیباترین زیارت‌های امیرالمؤمنین علیه السلام است که توسط امام هادی علیه السلام بیان شده است و مجموعه‌ای کامل از فضائل و مناقب مولی الموحدين امیرالمؤمنین علیه السلام با استناد بر آیات * و روایات متعدد می‌باشد و به حق می‌توان عنوان «امیرالمؤمنین شناسی» را بر این زیارت نام نهاد. مرحوم حاج شیخ عباس قمی رحمته الله در مفاتیح الجنان در باب زیارات امیرالمؤمنین علیه السلام می‌فرماید: به سندهای معتبره نقل شده که حضرت امام علی النقی علیه السلام حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را با این زیارت در روز غدیر زیارت نمودند.

زیارتی برای همهٔ ایام سال

یکی از خصوصیات زیارت غدیریه آن است که اختصاصی به روز غدیر ندارد و مانند زیارت عاشورا که قرائت آن برای تمام ایام سال توصیه و سفارش شده است، قرائت زیارت غدیریه نیز برای تمام سال سفارش شده است.

* فهرست آیاتی که در متن زیارت آمده با شماره گذاری در پایان زیارت غدیریه تنظیم شده است.

مرحوم حاج شیخ عباس قمی رحمۃ اللہ علیہ در مفاتیح الجنان پس از زیارت غدیریه می نویسد: این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور می شود خواند و این فایده جلیله ای است که البته راغبین در عبادت و شایقین زیارت حضرت شاه ولایت حضرت علی علیه السلام آن را غنیمت خواهند شمرد.

و اما کیفیت خوان زیارت غدیریه چنان است که چون اراده زیارت نمایی بایست بر در قبه منوره و رخصت طلب نما و شیخ شهید گفته که غسل می کنی و پاک ترین جامه های خود را می پوشی و اذن دخول می طلبی پس پای راست را مقدم دار و داخل شو و به نزدیک ضریح مقدس برو و پشت به قبله در برابر ضریح بایست و این زیارت را بخوان:

سلام بر انبیاء الهی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ صَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،
أَمِينِ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ الْخَاتَمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ، وَ الْمُهَيِّمِ
عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ وَ صَلَوَاتِهِ وَ تَحِيَّاتِهِ، السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ
وَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ.

سلام بر حضرت محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرستاده خدا که خاتم پیامبران و سید و سرور رسولان الهی و بنده خاص و خالص پروردگار عالم است. و اوست امین خدا بر اسرار وحی و امین او بر تصمیمات قطعی در امور و خاتم پیامبران و کامل کننده تمام فضیلت‌های گذشته و گشاینده فضائل و مکارم آینده (همانند سلسله جلیله امامت) که عالی‌تر و بلند مقام‌تر از همه عالم است. و سلام و رحمت و برکات خداوند متعال و درودها و تحیات حق بر او باد. سلام بر پیامبران و رسولان الهی و سلام بر فرشتگان مقرب و بندگان شایسته خدا.

سلام بر امیر مؤمنان علیه السلام

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ وَليَّ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَ مَوْلَايَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَفِيرَهُ فِي خَلْقِهِ وَ حُجَّتَهُ الْبَالِغَةَ عَلَى عِبَادِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دِينَ اللَّهِ الْقَوِيمَ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَنْهُ يُسْأَلُونَ (۱)

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سرور اوصیاء الهی و وارث علم انبیاء و ولی پروردگار عالم و مولای من و سرور
اهل ایمان. سلام و رحمت و برکات خداوند متعال بر تو باد.

سلام بر تو ای آقای من، ای امیر اهل ایمان، ای امین اسرار خدا در روی زمین و سفیر خدا بر خلق و دلیل
گویا و رسای بر بندگان. سلام بر تو ای دین محکم و استوار خدا و راه مستقیم او. سلام بر تو ای خبر بزرگ
عالم که امت در آن اختلاف نمودند و مورد سؤال حضرت حق قرار خواهند گرفت.

سلام بر امام متقین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آمَنْتَ بِاللَّهِ وَ هُمْ مُشْرِكُونَ وَ صَدَّقْتَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ
مُكَذِّبُونَ وَ جَاهَدْتَ وَ هُمْ مُحْجِمُونَ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ صَابِراً مُحْتَسِباً
حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ. أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَ يَعْسُوبَ
الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان ای کسی که زمانی به خدا ایمان آوردی که همه در شرک بودند و هنگامی حق را
تصدیق کردی که همه تکذیب می نمودند و تو در راه دین خدا با کمال شجاعت جهاد می کردی در حالی که
همه ترسان و گریزان بودند و تو خدا را با اخلاص کامل در دین، با شکیبایی و بردباری پرستش می کردی تا
آن که به مقام یقین نایل شدی.

الا ای اهل عالم بدانید که لعنت خدا بر ظالمان و ستمکاران عالم خواهد بود.

سلام بر تو ای سید و سرور امت اسلام و پیشوای اهل ایمان و امام صاحبان تقوی و رهبر روسفیدان و
آبرومندان عالم. سلام و رحمت و برکات خداوند متعال بر تو باد

شهادت به فضائل بی شمار امیر مؤمنان علیه السلام

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُ عِلْمِهِ وَ أَمِينُهُ عَلَى شَرْعِهِ وَ خَلِيفَتُهُ فِي أُمَّتِهِ وَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَدَّقَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى نَبِيِّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنِ اللَّهِ مَا أُنزِلَ فِيكَ فَصَدَعَ بِأَمْرِهِ وَ أَوْجَبَ عَلَى أُمَّتِهِ فَرَضَ طَاعَتِكَ وَ وَلايَتِكَ وَ عَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَ جَعَلَكَ أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ فَقَالَ أَلَسْتُ قَدْ بَلَغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً وَ حَاكِماً بَيْنَ الْعِبَادِ

گواهی می دهم که تو برادر رسول خدائی و وصی و وارث علم رسول خدا صلی الله علیه و آله و امانتدار و حافظ شریعت او و جانشین او در میان امتش هستی و تو اول کسی هستی که به دعوت او به خدا ایمان آورده و آن چه را که خداوند متعال بر پیامبرش نازل فرمود تصدیق کرد. و گواهی می دهم که پیامبر صلی الله علیه و آله از جانب خدای متعال آن چه را باید درباره تو به خلق برساند ابلاغ نمود، پس امر خدای را با صدای بلند رسانید و بر امت خود لزوم اطاعت و محبت تو را واجب گردانید و بر بیعت و امامت تو از امت عقد و پیمان گرفت و تو را اولی و سزاوارتر از نفوس اهل ایمان بر خود آنها قرار داد. چنان که خدای متعال چنین مقرر داشته بود. سپس خدا را بر امت گواه گرفت و فرمود: آیا من حکم خدا را درباره خلافت علی علیه السلام به شما نرسانیدم؟ همه گفتند: آری رسانیدی. پس پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: خدایا تو گواه باش که گواهی و حکم تو میان بندگان کفایت می کند.

بیزاری از منکران ولایت

فَلَعَنَ اللَّهُ جَاحِدًا وَلَا يَتِيكَ بَعْدَ الْإِقْرَارِ وَ نَاكِثَ عَهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ تَعَالَى، وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَ مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا^(۲)، وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوَلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَ أَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذَلِكَ الرَّسُولِ، وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ عَمَّكَ وَ أَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمْ اللَّهُ بِنُفُوسِكُمْ

پس لعنت خدا بر آنان باد که ولایت و امامت را بعد از اقرار انکار کردند و عهد و پیمان را شکستند و گواهی می‌دهم که تو به عهد خدای متعال وفا کردی. و خدا هم به عهد تو وفا کرد و هر کس وفا کند به عهدی که با خدا بسته است البته به زودی اجر عظیم از حضرت حق خواهد یافت.

و باز گواهی می‌دهم که تو به حق و حقیقت امیر اهل ایمانی که آیات قرآن نازل شده بر ولایت و امامت تو گویاست و رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بر خلافت الهیهات از امت عهد و پیمان گرفت.

و باز گواهی می‌دهم که تو و عمویت (حمزه) و برادرت (جعفر) به فدا کردن جانتان با خدا تجارت کردید.

فضائل امیرالمؤمنین علیه السلام در قرآن

فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

تا آن که خدا در حق شما این آیات را نازل کرد.

همانا خدا جان و مال مؤمنان را به بهای بهشت خریداری کرده، همان مؤمنانی که در راه خدا جهاد می کنند. پس دشمن را می کشند و یا خود به شهادت می رسند. این وعده قطعی خدا و عهدی است که در تورات و انجیل و قرآن یاد فرموده است. و از خدا با وفاتر به عهد و پیمان کیست؟ پس ای اهل ایمان با این معامله ای که کردید خوشحال و شاد باشید که این سعادت و کامیابی بزرگی است. این مؤمنان همان توبه کنندگان، عبادت کنندگان، شکر گزاران، روزه داران، رکوع کنندگان، سجده کنندگان، فرمان دهندگان به معروف و بازدارندگان از منکر و پاسداران حدود و مقررات الهی هستند و این مؤمنان را مژده و بشارت ده.

عاقبت تردید کنندگان در ولایت

أَشْهَدُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّكَّ فِيكَ مَا آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ وَ أَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ
عَانِدٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَ أَكْمَلَهُ بِوِلَايَتِكَ يَوْمَ الْغَدِيرِ
وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ، ﴿وَ أَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَ لَا
تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ (٤) ضَلَّ وَ اللَّهُ وَ أَضَلَّ مَنْ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَ عِنْدَ عَنِ
الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ.

باز گواهی می‌دهم ای امیر اهل ایمان! که هر کس درباره امامت شک کند محققاً به رسول امین خدا ایمان
نیآورده است و هر که دیگری را بر تو همانند گردانید و ترجیح داد کفر و عناد ورزیده است در دین محکم و
استواری که پروردگار عالمیان بر ما پسندیده و انتخاب فرموده و آن دین را به ولایت و محبت تو در روز
غدیر به حد کمال رسانید و باز گواهی می‌دهم که در کلام خدای مقتدر مهربان مقصود تویی که فرمود:
«این راه راست من است، از آن پیروی کنید و از راه‌های دیگر که موجب تفرقه و اختلاف شدید می‌شود
پیروی نکنید» قسم به خدا که هر کسی از غیر تو تبعیت کرد هم خود گمراه شد و هم مردم را گمراه کرد و هر
که با تو دشمنی کرد با حق عناد نمود و لجاجت ورزید.

اجتناب از گمراهی پس از هدایت

اللَّهُمَّ سَمِعْنَا لِأَمْرِكَ وَ أَطَعْنَا وَ اتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَ لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا^(۵) إِلَى طَاعَتِكَ وَ اجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَنْعَمِكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَى
مُخَالِفًا وَ لِلتَّقَى مُحَالِفًا وَ عَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِرًا وَ عَنِ النَّاسِ عَافِيًا غَافِرًا وَ إِذَا عُصِيَ
اللَّهُ سَاخِطًا وَ إِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِيًا وَ بِمَا عَهَدَ إِلَيْكَ عَامِلًا، رَاعِيًا لِمَا اسْتُحْفِظْتَ حَافِظًا
لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغًا مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِرًا مَا وُعِدْتَ

بارالها فرمان تو را شنیدیم و اطاعت کرده و راه مستقیم تو را پیروی کردیم . پس تو ای پروردگار ما دل‌های ما را پس از نور هدایتت به راه طاعت، از ظلمت گمراهی نگاهدار و ما را از شکرگزاران نعمت‌هایت (خصوصاً نعمت ولایت علی علیه السلام) مقرر فرما و باز گواهی می‌دهم که تو همیشه با هوای نفس مخالف و با تقوی هم پیمان و بر فرو بردن خشم توانا بودی و طریق عفو و غفران را از بدی‌های مردم پیمودی و هنگامی که خلق نافرمانی خدا را می‌کردند سخت خشمناک می‌شدی و چون راه طاعت می‌پیمودند خوشنود می‌گشتی و به هر پیمانی که داشتی عمل کردی و آنچه را باید محفوظ داری کاملاً رعایت کرده و در نظر داشتی و از هر امانتی که به تو سپردند محافظت فرمودی و آنچه از فرمان حق به عهده داشتی که باید به خلق تبلیغ کنی انجام دادی و منتظر آن چه وعده داده شدی، بودی.

راضی به رضای الهی

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعاً وَ لَا أَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ جَارِعاً وَ لَا أَحْجَمْتَ عَنْ مُجَاهَدَةٍ
غَاصِبِيكَ نَاكِلاً، وَ لَا أَظْهَرْتَ الرِّضَى بِخِلَافٍ مَا يُرْضِي اللَّهَ مُدَاهِناً وَ لَا وَهَنْتَ لِمَا
أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَ لَا ضَعُفْتَ وَ لَا اسْتَكْنَتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِباً مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ
تَكُونَ كَذَلِكَ، بَلْ إِذْ ظَلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَ فَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ

و باز گواهی می‌دهم که محققاً تقیه تو از دشمنان نه از جهت خواری بود بلکه رضای خدا را در آن دانستی و خودداری تو از گرفتن حق خلافتت نه از جهت جزع و عجز تو بود و صبر کردنت از جهاد با آنان که حقت را غصب کردند نه از جهت ناتوانی بود، بلکه هرگز اظهار رضایت بر خلاف رضای حضرت حق نکردی از آن سستی‌ها و نفاق و ستم‌ها که به تو رسید. نه از راه سستی تسلیم دشمنان شدی و نه از طلب حق خود ابدا کوتاهی کردی. بلکه ظلمی که به تو کردند رضای خدا را در نظر گرفته و کار خود را به خدا واگذار کردی.

خیر خواهی حتی برای دشمنان

وَ ذَكَرْتَهُمْ فَمَا اذْكُرُوا وَ وَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَ خَوَّفْتَهُمُ اللّٰهُ فَمَا تَخَوَّفُوا
وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰى دَعَاكَ اللّٰهُ اِلَى جِوَارِهِ وَ
قَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَ اَلْزَمَ اَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ اِيَّاكَ لِتَكُوْنَ الْحُجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا
لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيْعِ خَلْقِهِ

و مخالفان و دشمنان را تذکر و پند و اندرز دادی اما آنها غفلت کرده و پند نگرفتند و آنها را از خدا ترسانیدی اما آنان نترسیدند و باز گواهی می دهی که تو ای امیر اهل ایمان محققا در راه خدا جهاد کامل کرده و حق مجاهدت را بجای آوردی تا هنگامی که خدایت در جوار رحمت خود طلبید و به دست رضا و اختیار قبض روح شریفت کرده و به سوی خود برد و دشمنان که تو را به قتل رسانیدند با دلیل روشن محکوم ساخت تا آن که حجت و دلیل رسا و گویا بر تمام خلق با تو بود.

صبر و استقامت در اطاعت از فرامین الهی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدَتَ اللَّهِ مُخْلِصاً وَ جَاهِدَتَ فِي اللَّهِ صَابِراً وَ جُدْتَ
بِنَفْسِكَ مُحْتَسِباً وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ
أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِياً مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِباً فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ،
لَا تَحْفَلُ بِالنَّوَائِبِ وَ لَا تَهِنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَ لَا تَحْجِمُ عَنْ مُحَارِبٍ، أَفْكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ
ذَلِكَ إِلَيْكَ وَ افْتَرَى بَاطِلاً عَلَيْكَ وَ أَوْلَى لِمَنْ عِنْدَ عَنكَ، لَقَدْ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَ
صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى صَبْرَ احْتِسَابٍ.

سلام بر تو ای امیر مؤمنان تو بندگی خدا را با اخلاص کامل به جای آوردی و در راه خدا با صبر و شکیبایی
مجاهده نمودی و به فرمان حق جان خود را فدا ساختی و طبق کتاب خدا عمل و از سنت رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
پیروی کردی و نماز را پیا داشتی و حق زکات را ادا کردی و در نهایت توان خود امر به معروف و نهی از منکر
کردی و همه این امور را برای طلب رضا و شوق و رغبت به وعده‌های رحمت حق انجام دادی
و در سختی‌های روزگار باک نداشتی و سست نگشتی و از جنگ‌ها باز نایستادی و هر که غیر از این اوصاف
سخنی درباره تو گفت دروغ و بهتان باطل و بی حقیقت است و لایق دشمنان و معاندان توست. همانا تو در راه
دین خدا جهاد کردی و حق مجاهدت را ادا کردی و بر آزار امت صبر و شکیبایی نمودی.

اولین ایمان آوردنده

وَ أَنْتَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَلَّى لَهُ وَ جَاهَدَ وَ أَبَدَى صَفْحَتَهُ فِي دَارِ الشُّرْكِ
وَ الْأَرْضِ مَشْحُونَةً ضَلَالَةً وَ الشَّيْطَانُ يُعْبِدُ جَهْرَةً
وَ أَنْتَ الْقَائِلُ لَا تَزِيدُنِي كَثْرَةَ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً وَ لَا تَفَرِّقُهُمْ عَنِّي وَ حَشَّةً
وَ لَوْ أَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعاً لَمْ أَكُنْ مُتَضَرِّعاً
اعْتَصَمْتَ بِاللَّهِ فَعَزَزْتَ وَ آثَرْتَ الْآخِرَةَ عَلَى الْأُولَى فَزَهَدْتَ
وَ أَيْدَكَ اللَّهُ وَ هَدَاكَ وَ أَخْلَصَكَ وَ اجْتَبَاكَ

و تویی اول شخص که به خدا ایمان آورد و نماز او را به پاداشت و عرض اندام نمود آن هم در دیاری که شرک و بت پرستی و کفر و ضلالت پر بود تا آن جا که شیطان روشن و آشکارا مورد پرستش قرار گرفته بود. و تو آن کسی هستی که فرمودی: نه اجتماع مردم به گرداگرد من موجب عزت و تکبر من شود و نه پراکندگی مردم از دور من مرا به وحشت و اضطراب آورد. اگر تمام مردم مرا واگذارند، هرگز نالان نخواهم بود. تو به خدا پناه بردی که عزت یافتی و آخرت را بر دنیا اختیار کردی و از دنیا زهد ورزیدی. و خدا تو را مؤید فرمود و هدایت به سوی خود کرد و اخلاص کامل در توحید عطا فرمود و تو را از تمام امت برگزید.

یکسان بودن افعال و اقوال و احوال از آغاز تا پایان

فَمَا تَنَاقَضَتْ أَعْمَالُكَ وَ لَا اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُكَ وَ لَا تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُكَ

وَ لَا ادَّعَيْتَ وَ لَا افْتَرَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِباً وَ لَا شَرِهْتَ إِلَى الضَّطَامِ وَ لَا دَنَسْتَ الْآثَامَ

وَ لَمْ تَزَلْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَ يَقِينٍ مِنْ أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَشْهَدُ شَهَادَةَ حَقٍّ وَ أُقْسِمُ بِاللَّهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنَّ مُحَمَّدًا وَ آلَهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ سَادَاتُ

الْخَلْقِ

یا علی تو آن کسی هستی که هرگز در اعمالت تناقض و در گفتارت اختلاف وجود نداشت و احوالت دگرگون

و متغیر نگشت و هرگز ادعایی در دین خدا نکردی و نه دروغ و افترايي بر خدا بستى و نه هرگز حرص و آز بر

متاع ناقابل دنیا داشتی، هرگز آلودگی و پلیدی معاصی جان پاکت را آلوده نساخت و همیشه از جانب خدا با

بینه و برهان روشن همراه بودی و با یقین کامل در همه امور خلق را به طریق حق و راه راست هدایت کردی.

باز به حق شهادت می دهی و به خدا قسم یاد می کنی قسمی درست و صادق که حضرت محمد و آل اطهارش

صلوات الله عليهم سید و پیشوایان خلق بودند.

ایمان به امیرالمؤمنین علیه السلام ایمان به خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله

وَ أَنْتَ مَوْلَايَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَ وَلِيُّهُ وَ أَخُو الرَّسُولِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُهُ
وَ أَنَّهُ الْقَائِلُ لَكَ وَ الَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مَنْ كَفَرَ بِكَ
وَ لَا أَقَرُّ بِاللَّهِ مَنْ جَحَدَكَ وَ قَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ

وَ لَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللَّهِ وَ لَا إِلَهِيَّ مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ وَ هُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَ جَلَّ
وَ إِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى (٦) إِلَى وَ لَا يَتَّكَ

و محققا تو ای امیر مؤمنان مولای من و مولای تمام اهل ایمانی و به حقیقت بنده خدا و ولی خدا و برادر
رسول خدا صلی الله علیه و آله و وصی او و وارث او هستی و تو همان کسی هستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله در باره ات فرمود: به
آن خدایی که مرا به حق مبعوث گردانید ایمان به من نیاورده هر که به تو کافر شود و اقرار به خدا نداشته. هر
که تو را انکار کند و محققا گمراه است هر آن که از تو روی برتافت. و به خدا و رسالت من هدایت نیافته آن
کس که به سوی تو هدایت نیافت و این سخن پروردگار من عز و جل است که فرمود: من البته آمرزنده
گناهان آن کسی هستم که توبه کند و ایمان آورده و عمل صالح انجام دهد و سپس به ولایت و امامت
علی علیه السلام هدایت یابد.

نوری که هرگز خاموش نخواهد شد

مَوْلَايَ فَضْلِكَ لَا يَخْفَى وَ نُورِكَ لَا يُطْفَأُ وَ أَنَّ مَنْ جَحَدَكَ الظُّلْمُ الْأَشْقَى، مَوْلَايَ أَنْتَ
الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَ الْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَ الْعُدَّةُ لِلْمَعَادِ، مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْأُولَى
مَنْزِلَتَكَ وَ أَعْلَى فِي الْأُخْرَةِ دَرَجَتَكَ، وَ بَصَّرَكَ مَا عَمِيَ عَلَى مَنْ خَالَفَكَ وَ حَالَ بَيْنَكَ وَ
بَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ، فَلَعَنَ اللَّهُ مُسْتَحِلِّي الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَ ذَائِدِي الْحَقِّ عَنْكَ، وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ
الْأَخْسَرُونَ الَّذِينَ تَلَفَحُوا وَ جُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيهَا كَالِحُونَ. (۷)

ای مولای من فضیلت و برتری تو پنهان و نور تو خاموش شدنی نخواهد بود و البته آنان که تو را انکار کردند
ستمکار و شقی ترین خلق بودند و تویی که حجت خدا بر بندگان و هادی خلق به راه رشد و هدایتی، دوستی
تو ذخیره روز معاد است. ای مولای من خدا در دنیا تو را منزلت رفیع داد و در آخرت عالی ترین رتبه را عطا
فرمود و تو را بینا گردانید در آنچه مخالفانت کور و نابینا بودند لذا میان تو و امامت که موهبت خدا بر تو بود
حایل و مانع شدند (و تو را از آن مقام منع کردند) پس خدا لعنت کند آنان را که حرمت مقامت را نگه نداشتند
و حق تو را از تو گرفتند و باز گواهی می دهیم که همه آنان از زیان کارترین افراد هستند که آتش به رویشان فرا
گیرد و در دوزخ زشت منظر باشند

مطیع امر الهی همیشه و در همه جا

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَقْدَمْتَ وَ لَا أَحْجَمْتَ وَ لَا نَطَقْتَ وَ لَا أَمْسَكْتَ إِلَّا بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ
قُلْتُ وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ
قُدَمَا، فَقَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَ أَعْلَمُكَ أَنَّ
مَوْتَكَ وَ حَيَاتَكَ مَعِي وَ عَلَى سُنَّتِي، فَوَ اللَّهُ مَا كَذِبْتُ وَ لَا كُذِّبْتُ وَ لَا ضَلَلْتُ وَ لَا ضَلَّ
بِي وَ لَا نَسِيتُ مَا عَهَدَ إِلَيَّ رَبِّي، وَ إِنِّي لَعَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي بَيْنَهَا لِنَبِيِّهِ وَ بَيْنَهَا النَّبِيُّ لِي
وَ إِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ الْفِظْهُ لَفْظًا، صَدَقْتَ وَ اللَّهُ وَ قُلْتُ الْحَقَّ

و باز گواهی می دهم که تو اقدام به کاری نکردی و از امری باز ننشستی و سخنی نگفتی و سکوتی نکردی جز به امر
خدای متعال و رسول او. تو خود گفتی: قسم به آن که جانم به دست قدرت اوست که رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ به من
می نگریست هنگامی که بر همه سبقت گرفته و شمشیر می زد و فرمود: یا علی تو نسبت به من به همانند هارونی
نسبت به موسی عَلَيْهِ السَّلَامُ جز این که پیامبری بعد از من نخواهد بود و تو را آگاه کنم که در حیات و ممات همه جا با
من و با سنت من خواهی بود و به خدا سوگند من هرگز دروغ نگفتم و رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ به من دروغ نگفت و
هرگز من گمراه نشده ام و کسی به واسطه من گمراه نگشته و هرگز عهد خدا را فراموش نکردم و من با دلیل و
برهان روشن از جانب پروردگارم بودم آن برهانی که خدا به رسول خود داد و او همان برهان را بر من روشن
ساخت و من البته به طریق حق رفتم کلمه به کلمه، واضح و آشکارا. به خدا قسم تو راست گفتی و به حق سخن گفتی.

دریافت نشان و درجه از خداوند متعال

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَ اللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ^(۸)، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مِنْ فَرَضِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ لَا يَتَّكَ، وَ أَنْتَ وَ لِيَّ اللَّهُ وَ أَخُو رَسُولِهِ وَ الذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَ الَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ بِتَفْضِيلِهِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا، دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَ مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا^(۹).

پس خدا لعنت کند کسی را که شأن تو را با مردم جاهلی که از تو دور بودند یا آهنگ مقام تو کردند مساوی کرد در صورتی که خدا فرموده: آیا آنان که دانا هستند با آنان که نادانند مساوی هستند؟ پس خدا لعنت کند آنان را که همانند تو شمردند کسانی را که خداند متعال پیشوایی و امامت تو را بر آنان فرض کرده بود و تو ولی خدا و برادر رسول خدایی و یگانه مدافع و طرفدار دین خدایی و تو آن کسی هستی که به برتریش قرآن سخن گفته است. آنجا که فرمود: «و خداوند جهاد کنندگان را بر خانه نشینان به پاداش بزرگ برتری داده است آن هم به درجاتی از جانب خود و آمرزش و رحمتی ویژه که خداوند همواره آمرزنده و مهربان است.

هجرت و جهاد در راه خدا با جان و مال

و قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۰)
الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ
وَ أَوْلَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَ رِضْوَانٍ وَ جَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ
مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۱) أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَخْصُوصُ بِمِدْحَةِ اللَّهِ
الْمُخْلِصُ لِطَاعَةِ اللَّهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهُدَى بَدَلًا وَ لَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا

آیا آب دادن به حاجیان و آباد کردن مسجد الحرام را مانند عمل کسی قرار داده‌اید که به خداوند و روز قیامت ایمان آورده و در راه خدا جهاد کرده است؟ این دو نزد خدا برابر و یکسان نیست و خدا هرگز گروه ستمکاران را هدایت نمی‌کند. آنان که ایمان آوردند و هجرت کردند و در راه خدا با اموال و جان‌های خود جهاد کردند، منزلت آنان در پیشگاه خدا بزرگتر و برتر است و اینان سعادت‌مند و رستگارانند. پروردگارشان آنان را به رحمت بی‌انتهای خود و به مقام رضا و خشنودی خویش و به بهشت‌هایی که در آن نعمت‌های پایدار است مژده می‌دهد. و همواره در آن جا خواهند ماند و به طور قطع و یقین نزد خدا پاداش بزرگی دارند.

و شهادت می‌دهم ای امیر مؤمنان که تو (در این آیات) مخصوص به مدح‌خدایی که خدا را با اخلاص کامل پرستش کردی و هرگز هدایت خدا چیز دیگری قرار ندادی و در پرستش پروردگارت هرگز احدی را شریک نکردی.

ابلاغ ولایت امر الهی

وَ أَنْ اللَّهُ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ
ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ مَا أَوْلَاكَ لِأُمَّتِهِ إِعْلَاءً لِشَأْنِكَ وَ إِعْلَانًا لِبُرْهَانِكَ وَ دَحْضًا لِلْأَبَاطِيلِ وَ
قَطْعًا لِلْمَعَاذِيرِ، فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَ اتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ
الْعَالَمِينَ، يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَ
اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ (۱۲)

و همانا خدای تعالی دعای رسولش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ را در حق تو مستجاب کرد. سپس خدا پیامبرش را مأمور کرد
مقامی که تو را به آن برتری داده بر امت اظهار کند تا علو شأن و مقام تو بر آنان هویدا گردد و برهان حقانیت
بر خلق آشکار شود و سخنان باطل مخالفان محو و نابود شود و بهانه‌های مردم از آنان گرفته شود.
و به واسطه آن که رسول خدا از فتنه و فساد فاسقان امت بیمناک بود و درباره تو از منافقین خائف بود خدای
رب العالمین به او وحی فرستاد که ای رسول ما آنچه از پروردگارت بر تو نازل شد به امت برسان که اگر
نرسانی رسالت خدا را تبلیغ نکرده‌ای و خدا تو را از شر منافقان حفظ خواهد کرد.

اطاعت رسول خدا ﷺ از فرمان خدا در روز غدیر

فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَ نَهَضَ فِي رَمَضَاءِ الْهَجِيرِ فَخَطَبَ وَ أَسْمَعَ وَ نَادَى فَأَبْلَغَ، ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعَ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ، ثُمَّ قَالَ أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ بِيَدِكَ وَ قَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخذْ مَنْ خَذَلَهُ، فَمَا آمَنَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيكَ عَلَى نَبِيِّهِ إِلَّا قَلِيلٌ وَ لَا زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَحْسِيرٍ.

پس از نزول آیه تبلیغ رسول خدا ﷺ رنج سفر را بر خود هموار کرد و در بیابان ریگزار و گرمای سخت قیام کرد خطبه‌ای فرمود و با ندای بلند به همه امت شنواید و حکم خدا را ابلاغ کرد، سپس از امت سؤال کرد: ای مردم آیا من امر خدا را به شما ابلاغ کردم؟ همه عرض کردند بلی یا رسول الله پس از آن فرمود: خدایا تو گواه باش، سپس فرمود: که آیا من بر مؤمنان اولی از خودشان نیستم مردم همه عرض کردند بلی یا رسول الله و آنگاه دست تو را بگرفت و فرمود: هر کس من مولا و سرپرست او هستم این علی مولا و سرپرست اوست. بارالها دوست دار هر که علی را دوست دارد و دشمن دار هر که علی را دشمن دارد و یاری کن هر که علی را یاری کند و واگذار هر که علی را واگذارد. اما باز هم مردم به آنچه خدا در حق تو بر رسول خود نازل فرموده بود جز اندکی ایمان نیاوردند و اکثرشان جز زیان بر خود نیفزودند.

امیرالمؤمنین علیه السلام و شیعیانش در قرآن

و لَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَىٰ فِيكَ مِنْ قَبْلُ وَ هُمْ كَارِهُونَ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ، أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ، ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ، إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ، وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهُ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ. (۱۳)

و همانا خداوند متعال قبل از آن هم درباره تو آیاتی نازل فرموده بود ولی اکثر امت از قبول آن کراهت داشتند (مانند این آیات): ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرکس از شما از دین خود برگردد، خداوند متعال به زودی گروهی را جایگزین شما می‌کند که آنها را دوست دارد و آنها نیز خدا را دوست دارند، نسبت به اهل ایمان متواضع هستند و نسبت به کافران با عزت و در راه دین جهاد کنند و از ملامت خلق باکی ندارند.

این فضل الهی است که به هرکس بخواهد می‌دهد و خدا بسیار عطا کننده و دانا است. سرپرست شما تنها خدا و رسول او و مؤمنانی هستند که همواره نماز را به پا داشته و در حال رکوع زکات می‌دهند و کسانی که خدا و رسول او و چنین مؤمنانی (که در حال رکوع زکات می‌دهند) را به سرپرستی و ولایت پذیرید به طور قطع و یقین جزء حزب خدا هستند و حزب خدا همیشه پیروز است.

(مراد از این آیات امیرالمؤمنین علیه السلام و شیعیان او هستند)

ایمان به خدا و تبعیت از رسول خدا ﷺ

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ، (۱۴) رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۱۵)، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنْ مَنْ عَارَضَهُ وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَذَّبَ بِهِ وَ كَفَرَ * وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ
مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (۱۶).

پروردگارا! به آن چه که نازل فرمودی ایمان آوردیم و از پیامبرت پیروی نمودیم، پس ما را در زمره گواهان و
شاهدان ثبت بفرما. پروردگارا! قلوب ما را پس از آن که هدایت فرمودی به سمت باطل متمایل مفرما و از
لطف خود رحمتی به ما عنایت فرما که تو بسیار بخشنده‌ای.

پروردگارا ما به یقین می‌دانیم که این آیات حق است و از جانب تو نازل گردیده پس خداوندا لعنت کن آنان را
که با علی علیه السلام معارضه کردند و سرپیچی نموده و او را تکذیب نمودند و کافر شدند، و به زودی آنان که ستم
کردند بدانند که به کجا خواهند رفت و سرنوشت آنان چه خواهد گشت.

فضیلت بعد از فضیلت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوَّلَ الْعَابِدِينَ
وَ أَزْهَدَ الزَّاهِدِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ
أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِيناً وَ يَتِيماً وَ أَسِيراً لَوْجِهَ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَ لَا
شُكُوراً* (۱۷) وَ فِيكَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَ يُؤَثِّرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَ مَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۸)

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سید و سرور اوصیاء الهی و اول عبادت کنندگان حضرت حق

و زاهدترین اهل زهد و تقوی، سلام خدا و درود و رحمت و تحیات الهی بر تو باد

تویی که برای خدا به مسکین و یتیم و اسیر طعام دادی با وجودی که خود به آن طعام احتیاج داشتی و از آنها

هیچ پاداش و سپاسگزاری نخواستی.

و باز خدا در حق تو نازل کرد «دیگران را بر خود ترجیح می دهند اگرچه خودشان نیاز شدیدی به آن مال و

منال داشته باشند و کسی را که از حرص و بخل باز داشته اند. اینان همان رستگارانند.

امیرالمؤمنین علیه السلام برتر از تمام خلق

وَ أَنْتَ الْكَازِمُ لِلْغَيْظِ وَالْعَافِي عَنِ النَّاسِ وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۹)

وَ أَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبُاسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْبُاسِ (۲۰)

وَ أَنْتَ الْقَاسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَ الْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَ الْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ
وَ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ أَ فَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا
يَسْتَوُونَ، أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ (۲۱)

و تویی که خشم خود را فرو برده و از خطاهای مردم می‌گذری و خدا نیکوکاران را دوست دارد.
و تویی شکیبیا و صابر به هنگام سختی و تهیدستی و کارزار. و تویی امام قسمت کننده (حقوق امت و بیت
المال) به تساوی و سلطان با عدالت کامل در حق رعیت و عالم به حدود الهی در میان جمیع خلق.
و خدای متعال خبر داد از آن سببی که تو را به فضل خود برتری و اولویت داد در آنجا که فرمود: آیا کسی که
مؤمن است همانند کسی است که فاسق است، هرگز این دو گروه مساوی و یکسان نیستند و اما کسانی که
ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند به پاداش اعمالی که انجام می‌دهند منزلگاه بهشت ابدی جایگاه آنان
خواهد بود.

عالم به تفسیر و تنزیل و تأویل

وَ أَنْتَ الْمَخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَ حُكْمِ التَّأْوِيلِ وَ نَصِّ الرَّسُولِ
وَ لَكَ الْمَوَاقِفُ الْمَشْهُودَةُ وَ الْمَقَامَاتُ الْمَشْهُورَةُ

وَ الْأَيَّامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ

إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا (۲۲)

و تویی که علم تنزیل قرآن و حکم تأویل آن و تصریح رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به امامت مخصوص توس

و جایگاه‌های فتح و پیروزی نمایان و مقامات مشهود و عیان مخصوص به توس و تویی یاد آور روزهای

مهم همانند روز جنگ بدر و جنگ احزاب (خندق) و حکایت جنگ احزاب را خداوند متعال این چنین بیان

کرده است: «آن گاه که چشم‌ها خیره و حیرا شد و جان‌ها به گلو رسید و به خداوند متعال گمان‌های ناروا

بردید، در این زمان بود که مؤمنان مورد آزمایش قرار گرفته و همه سخت متزلزل و مضطرب شدند و منافقان

امت و آنان که دل‌هایشان مریض بود گفتند وعده‌های خدا و رسول به ما غرور و فریبی بیش نبود»

رشادتهای امیرالمؤمنین علیه السلام در جنگ احزاب

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا^(۲۳) وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ، وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ مَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَ تَسْلِيمًا^(۲۴) فَكَتَلَتْ عَمْرَهُمْ وَ هَزَمَتْ جَمْعَهُمْ وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

و طایفه‌ای از آنان گفتند ای اهل مدینه (میدان نبرد) جای درنگ و ماندن شما نیست، پس برگردید.

و گروهی دیگر از رسول خدا صلی الله علیه و آله اذن معافیت از جنگ می‌گرفتند و می‌گفتند: خانه‌های ما بدون حفاظ است. در صورتی که چنین نبود و قصدی جز فرار از جهاد نداشتند. و خداوند متعال فرمود چون مؤمنان غوغای دشمن را در جنگ احزاب دیدند گفتند که این همان فتح و نصرتی است که خدا و رسول به ما وعده داده‌اند، و خدا و رسولش وعده راست دادند آن غوغا چیزی جز به مقام ایمان و تسلیم آنها نیفزود. یا علی در آن هنگام بود که تو عمرو آنها را کشتی و جمعیت لشکریانشان را پراکنده و مغلوب ساختی و این آیه نازل شد «خدا آن کافران را با دل‌های پر خشم برگردانید و به هیچ غنیمت و خیری نایل نشدند». و خدا مؤمنان را از رنج کارزار بیاسود که خدا را بر عالمیان نیروی بی‌حد و اقتدار کامل است.

رشادتهای امیرالمؤمنین علیه السلام در جنگ احد

وَ يَوْمَ أُحُدٍ إِذْ يُصْعِدُونَ وَ لَا يَلُؤُونَ عَلَى أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أُخْرَاهُمْ (۲۵)
وَ أَنْتَ تَذُودُ بِهِمُ الْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ ذَاتَ الشُّمَالِ
حَتَّى رَدَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكُمَا خَائِفِينَ وَ نَصَرَ بِكَ الْخَازِلِينَ
وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ عَلَى مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا
وَ ضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ (۲۶)

و باز در روز جنگ احد که کار بر مسلمانان بسیار سخت و دشوار گردید و خداوند در آن باره فرموده است: هنگامی که به بالای کوه فرار می کردند و به احدی توجه نمی کردند و رسول خدا صلی الله علیه و آله از پشت سر آنها را فرا می خواند. در آن لحظات سخت جنگ احد تو بودی که گروه های درهم مشرکین را عقب راندی و مشرکان را از آزار و قتل پیامبر صلی الله علیه و آله از چپ و راست دور ساختی تا آن که خدا (به نصرت و عنایت خود) کافران را با ترس و هراس از تعرض تو و پیامبر صلی الله علیه و آله برگردانید و خدا لشکر شکست خورده اسلام را به واسطه تو نصرت و پیروزی بخشید. و در روز جنگ حنین چنان که قرآن بدان ناطق است. آن روزی که فراوانی جمعیت سپاه اسلام شما را مغرور و شگفت زده کرد ولی هیچ مشکلی را از شما حل نکرد و زمین با همه وسعت بر شما تنگ شد، پس پشت به صحنه جنگ کرده و گریختید.

پیروزی امیرالمؤمنین علیه السلام در جنگ احد

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۲۷) وَالْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَمَنْ يَلِيكَ وَ
عَمَّكَ الْعَبَّاسُ يُنَادِي الْمُنْهَزِمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يَا أَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّى
اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ كَفَيْتَهُمُ الْمَعُونَةَ

وَ تَكَفَّلَتْ دُونَهُمُ الْمَعُونَةَ فَعَادُوا آيِسِينَ مِنَ الْمَتُوبَةِ رَاجِينَ وَعَدَّ اللَّهُ تَعَالَى بِالتَّوْبَةِ وَ
ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ (۲۸) وَأَنْتَ حَائِزٌ دَرَجَةَ
الصَّبْرِ فَائِزٌ بِعَظِيمِ الْأَجْرِ

و مقصود از کلمه مؤمنین در این آیه یا علی تو و همراهان توست و در آن حال بود که عموی تو عباس با صدای بلند در حالی که لشکر رو به فرار می گذاشت ندا می کرد ای اصحاب سوره بقره! و ای اهل بیعت شجره! تا آن که قومی ندای عباس را اجابت کردند. و در آن هنگام یا علی تو تنها کسی بودی که زحمت جنگ را از سپاه اسلام برداشتی و متکفل یاری دین بدون مساعدت آنها شدی با آن که لشکر اسلام مأیوس از ثواب جنگ شدند چون به جنگ پشت کردند و به توبه و انابه به عفو خدا امیدوار بودند و این است کلام خدا در این واقعه: پس خداوند متعال بعد از گناه فرار از جنگ توبه هرکس را بخواهد می پذیرد. و تو یا علی در آن روز دارای درجه و مقام صبر و به اجر عظیم خدا نایل شدی.

برکات امیرالمؤمنین در جنگ خیبر

وَ يَوْمَ خَيْبَرَ إِذْ أَظْهَرَ اللَّهُ خَوَرَ الْمُنَافِقِينَ وَ قَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَ الْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَ النُّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَ الْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ
فَهَنِيئًا لَكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِ وَ تَبًّا لِشَانِيكَ ذِي الْجَهْلِ شَهَدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَ آلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَ مَغَازِيهِ تَحْمِلُ الرَّايَةَ أَمَامَهُ وَ تَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ

و باز در روز جنگ خیبر که خدا ضعف و سستی منافقین را بر مؤمنین آشکار کرد و کافران را قطع امید و شکست سخت نصیب گشت و حمد و سپاس مخصوص خدا که پروردگار تمام جهانیان است و در صورتی که لشکر اسلام عهد با خدا و رسول کرده بودند که در جهاد به جنگ پشت نکنند و مسئول پذیرش عهد و پیمان با خدا بودند. ای مولای من تویی دلیل رسا و گویای خدا و طریق واضح حق و نعمت واسعه و ریزان الهی و برهان روشن او پس تو را آن همه فضل و برتری که از جانب خدا عطا شده گوارا باد و محروم باد آن کس که از روی جهل با تو عناد و شماتت کرد. یا علی تویی که در تمام جنگ‌ها و غزوات با پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حاضر بودی و به اتفاق او در راه خدا جهاد می‌کردی و پرچم اسلام را پیشاپیش پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ می‌بردی و در جلو او شمشیر به فرق دشمنان می‌زدی.

فرمانده اسلام در همه زمانها و مکانها

ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُورِ وَ بَصِيرَتِكَ فِي الْأُمُورِ أَمْرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ
وَ كَمْ مِنْ أَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التَّقَى وَ اتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوَى، فَظَنَّ
الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ انْتَهَى ضَلُّ وَ اللَّهُ الظَّانُّ لِدَاكِ وَ مَا اهْتَدَى، وَ لَقَدْ
أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمَهُ وَ امْتَرَى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ، قَدْ يَرَى الْحَوْلُ
الْقَلْبُ وَجْهَ الْحِيلَةِ وَ دُونَهَا حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ، فَيَدْعُهَا رَأْيَ الْعَيْنِ وَ يَنْتَهِزُ فُرْصَتَهَا
مَنْ لَا حَرِيجَةَ لَهُ فِي الدِّينِ، صَدَقْتَ وَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ.

پس چون تدبیر و بصیرتت در امور مشهور و معروف بود، پیامبر خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تو را در بسیاری از جایگاهها فرمانده کرد و هیچکس بر تو امیر و فرمانفرما نبود و چه بسیار اموری که تقوا و پرهیزگاری تو را از اقدام در آن امور بازداشت و غیر تو دیگران در آن کار به هوای نفس اقدام می کردند، آن گاه مردم جاهل می پنداشتند تو از آن عاجز بودی و البته هر که چنین پندارد به خدا سوگند گمراه است و هدایت نیافته است. تو خود تمام اشکالات را بر آنان که درباره تو توهم باطل کردند و افترا بستند واضح و روشن ساختی آن هم با کلام رسای خود پس رحمت و صلوات خدا بر تو باد. آنجا که فرمودی چه بسا مردم حيله گر متقلب در کارها راهی به حيله بازی پیدا می کنند در صورتی که ترس از خدا اهل تقوی را از اقدام به آن کار باز داشته و آن کارا ترک می کنند و آن که درد دین ندارد در آن کار اقدام می کند. به خدا راست فرمودی یا امیر المؤمنین و اهل باطل زیانکاران عالمند.

امیر المؤمنین علیه السلام و پیکار با ناکثین

وَ إِذْ مَكَرَكَ النَّاكِثَانِ فَقَالَ نُرِيدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ لَهُمَا لَعَمْرُكُمَا مَا تُرِيدَانِ الْعُمْرَةَ لَكِنْ
تُرِيدَانِ الْغَدْرَةَ فَأَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا وَ جَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ فَجَدَّآ فِي النِّفَاقِ فَلَمَّا نَبَّهْتَهُمَا
عَلَى فِعْلِهِمَا أَغْفَلَا وَ عَادَا وَ مَا انْتَفَعَا. وَ كَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِمَا خُسْرًا ثُمَّ تَلَاهُمَا أَهْلُ الشَّامِ
فَسِيرَتْ إِلَيْهِمْ بَعْدَ الْإِعْذَارِ. وَ هُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَ لَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ
ضَالُّونَ. وَ بِالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَ لِأَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ

و باز هنگامی که آن دو عهد شکن (طلحه و زبیر) با تو مکر کرده و گفتند ما عزم عمره داریم و تو در جوابشان فرمودی که به جان خودتان که دروغ می گوئید، شما قصد عمره ندارید بلکه به فکر خدعه و نیرنگ با من بر آمده اید. پس تو از آن دو بیعت گرفتی و تجدید عهد و پیمان کردی. و آنان در نفاق خود کوشش کردند و آنگاه که تو آنان را بر عمل خودشان آگاه ساختی باز خود را به غفلت زده و برگشتند. از تذکر تو بهره ای نبردند و عاقبت کارشان به زیان و خسران منتهی شد. سپس از پی مخالفت (طلحه و زبیر) اهل شام به مخالفت برخاستند باز برای دفع آنان شتافتی پس از آن که اتمام حجت بر آنها کردی. و آنها به دین حق ایمان نیاورده و در قرآن تدبیر نکردند چرا که آنان مردمی پست و احمق و گمراه بودند. و به آیاتی که خدا بر رسول خود محمد صلی الله علیه و آله درباره خلافت تو فرستاد کافر شدند و یار و یاور مخالفان تو هم دست شدند.

فرمان خدا و همراهی با صادقین

وَ قَدْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِاتِّبَاعِكَ وَ نَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَصْرِكَ، وَ قَالَ عَزَّ وَ جَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ^(۲۹)، مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ قَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَ أَوْضَحَّتِ السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَ الطَّمْسِ، فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ وَ لَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ.

در صورتی که خدا امت را به پیروی تو مأمور کرده و اهل ایمان را به یاری تو فرا خواند بود آنجا که خدای عزوجل فرمود: ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا بترسید و با راستگویان همراهی کنید و در کنار آنان باشید. (مقصود از صادقان در این آیه عَلَيْهِ السَّلَامُ و یازده فرزند او هستند).
ای مولای من به واسطه وجود تو دین حق آشکار گردید در حالی که همه مردم آن دین را پشت سر افکندند و تو تنها سنن و احکام الهی را واضح و روشن ساختی بعد از آن که مندرس و محو و پایمال شده بود پس سبقت در جهاد به گواهی آیات نازل شده در قرآن و فضیلت‌های جهاد در راه خدا به گواهی باطن و حقیقت قرآن مخصوص تو گردید.

دشمن امیر المؤمنین علیه السلام دشمن خدا

وَ عَدُوُّكَ عَدُوُّ اللَّهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللَّهِ يَدْعُو بِاطِلَالٍ وَ يَحْكُمُ جَائِرًا وَ يَتَأَمَّرُ غَاصِبًا وَ يَدْعُو
حِزْبَهُ إِلَى النَّارِ عَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَ يُنَادِي بَيْنَ الصَّفِّينِ الرَّوَاحِ الرَّوَاحِ إِلَى الْجَنَّةِ وَ لَمَّا
اسْتَسْقَى فَسُقِيَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَ قَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ
مِنَ الدُّنْيَا ضِيَاخٌ مِنْ لَبَنٍ وَ تَقَتُّكَ الْفِئَةُ الْبَاغِيَّةُ فَأَعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ
فَعَلَى أَبِي الْعَادِيَةِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ لَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ أَجْمَعِينَ

پس تویی که دشمن تو دشمن خدا و منکر رسول خدا صلی الله علیه و آله است و خلق را به راه باطل می خواند و به ستم و
بیداد حکم می کند و امارت و حکومتش غاصبانه و ظالمانه است و پیروان خود را به آتش دوزخ دعوت
می کند. و عمار یاسر از جانب تو به جهاد با دشمنان رفت و بین دو صف ایستاد و ندا کرد که ای مردم ای
یاران علی بکوشید در جنگ و بشتابید به سوی بهشت و هنگامی که در جنگ تشنه شد و به او (به جای آب)
شیر نوشانیدند، زبان به الله اکبر گشود و گفت: رسول خدا صلی الله علیه و آله در حق من فرمود: آخرین نوشیدنی تو در دنیا
شیر است و تو را ای عمار سپاه ستمکار شهید خواهند کرد. در این حال بود که ابو العادیه فزاری به مبارزه او
درآمد و آن بزرگوار را شهید کرد پس لعنت خدا و جمیع ملائکه و پیامبران خدا بر قاتل عمار باد.

بیزاری از دشمنان امیرالمؤمنین علیه السلام

وَ عَلَى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَ سَلَّتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ
الْمُنَافِقِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَ عَلَى مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَكَ وَ لَمْ يَكْرَهُهُ وَ أَغْمَضَ عَيْنَهُ وَ لَمْ
يُنْكِرْ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ، أَوْ قَعَدَ عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ
فَضْلَكَ وَ جَحَدَ حَقَّكَ، أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللَّهُ أَوْلَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ
وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ سَلَامُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ، وَ عَلَى الْأَيْمَةِ مِنْ آلِكَ
الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

و بر هر که شمشیر بر روی تو ای امیر مؤمنان کشید یا تو شمشیر بر روی او کشیدی که البته از مشرکان و منافقان خواهد بود تا قیامت لعنت باد و نیز بر هر کس که پسندید آن چرا که تو آن را بد داشتی. و لعنت حق بر آن کسی باد که آن چه را تو بد می داشتی آن را بد نمی داشت و چشم پوشی کرده و انکار نمی کرد. یا با دست یا زبان دشمنانت را یاری می کرد یا از یاری تو خودداری کرده و در جهاد تو را یاری نمی کرد، یا مقام فضل و برتری تو را بر تمام امت خوار و کوچک گرداند و حق امامت را انکار کرد یا از تو عدول به غیر کند و حال آن که خدا تو را ولی بر او از نفس او قرار داد. و سلام و درود و تحیات و برکات الهی بر تو و بر امامان پاک از آل تو باد که خدا پسندیده صفات و بزرگواری است.

امیرالمؤمنین علیه السلام و غصب فدک فاطمه علیها السلام

وَ الْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَ الْخَطْبُ الْأَفْظَعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَضِبُ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكًا وَ رَدُّ شَهَادَتِكَ وَ شَهَادَةِ السَّيِّدَيْنِ سُلَالَتِكَ وَ عِثْرَةِ الْمُصْطَفَى
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَ قَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَ رَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ
وَ أَبَانَ فَضْلَكُمْ وَ شَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا (۳۰)

و امر عجیب تر و حادثه ناگوارتر بعد از انکار حق امامت تو، غصب فدک حضرت صدیقه طاهره زهرا
مرضیه، سیده زنان عالم بود و رد کردن شهادت و گواهی تو و دو سید اهل بهشت حضرت امام حسن و
حضرت امام حسین علیهما السلام فرزندان که عترت پیامبر برگزیده خدا صلی الله علیه و آله بودند.

درود و رحمت خدا بر شما اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله باد که خدا شما را بر تمام امت بلند مرتبه تر و منزلت شما را
رفیع تر قرار داد

و فضل و شرافت شما را بر اهل عالم آشکار کرد و شما را از هر رجس و ناپاکی پاک و منزّه ساخت، آن هم
پاکی کامل و طهارت مطلق.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و علی علیه السلام اقامه کنندگان نماز

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعاً إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعاً وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعاً إِلَّا الْمُصَلِّينَ (۳۱) فَاسْتَنْتَنِي اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفَى وَ أَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ فَمَا أَعَمَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ أَفْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْرًا وَ أَحَادُوهُ عَنِ أَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَيَّ مَا أَجْرِيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ لَكَ

خدای عزوجل فرمود: انسان طبعاً و خلقتاً حریص و نا شکبیا است هر گاه شری به او برسد به جزع و ناله درآید و چون به خیری نایل گردد از حرص منع احسان می کند مگر اهل نماز و مراد خداوند از اهل نماز پیامبر برگزیده اش و شخص تو ای سید و سرور اوصیاء الهی است که خدا از تمام خلق شما را استثنا کرد. پس چه اندازه در گمراهی، سرگشته و حیران ماندند آنان که در امر امامت درباره تو ستم کردند آنگاه از راه مکر و حيله سهم ذوی القربی را مصادره کردند. و به ظلم و جور حقوق ذوی القربی را منع کردند و پس از آن که امر خلافت به تو بازگشت باز هم از آن فدک و سهم ذی القربی برای رضای حق درگذشتی.

امیر المؤمنین علیه السلام ذبیح الله

فَأَشْبَهَتْ مِحْنَتُكَ بِهِمَا مِحْنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَ عَدَمِ الْأَنْصَارِ
وَ أَشْبَهَتْ فِي الْبَيَاتِ عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
إِذْ أُجِبْتَ كَمَا أَجَابَ وَ أَطَعْتَ كَمَا أَطَاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا
إِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى
قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ (٣٢)

پس حال مظلومی و محنت و رنج‌های تو و ابتلای تو به آن دو نفر همانند رنج‌ها و سختی‌های پیامبران علیهم السلام شبیه بود در هنگامی که آنها تنها و بی‌یار و یاور بودند.

و باز حال تو در شبی که به جای پیامبر صلی الله علیه و آله به بستر او خفتی شبیه به حال اسماعیل ذبیح الله علیه السلام است زیرا تو فرمان رسول خدا صلی الله علیه و آله را اجابت کردی همان‌گونه که اسماعیل فرمان پدر را اجابت کرد و اطاعت کردی همان‌گونه که او اطاعت کرد در حال صبر و شکیبایی و خیراندیشی. که چون حضرت ابراهیم علیه السلام به او گفت ای پسر عزیز من! در خواب مأمور به ذبح تو گردیده‌ام نظر تو در این کار چیست؟

در پاسخ گفت: ای پدر جان! هر چه مأموری از جانب خدا انجام ده که مرا انشاء الله از صابران خواهی یافت

علی علیه السلام در بستر پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و تشکر خداوند متعال

وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَمَرَكَ أَنْ تَضْجَعَ فِي مَرْقَدِهِ وَاقِيًا لَهُ
بِنَفْسِكَ أُسْرَعْتَ إِلَىٰ إِجَابَتِهِ مُطِيعًا وَ لِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّنًا
فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَ أَبَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ ذِكْرُهُ
وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ (۳۳)

همچنین بود هنگامی که چون رسول خدا صلی الله علیه و آله تو را مأمور کرد که در بستر او بخوابی و با جان خود او را
محافظت نمایی و تو رسول خدا صلی الله علیه و آله را به زودی اجابت و اطاعت کردی و خود را به جای رسول خدا صلی الله علیه و آله
برای کشته شدن آماده ساختی.

خدای جل جلاله هم طاعتت را پاداش داد و کار نیکوی تو را بر امت آشکار کرد و در قرآنش فرمود: «و
برخی از مردم (امیر المؤمنین) جان خود را برای خشنودی خدا در معرض فروش می گذارند و از جان خود
می گذرد.

مظلومیت امیرالمؤمنین در جنگ صفین

ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَ قَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ حِيَلَةً وَ مَكْرًا فَأَعْرَضَ الشُّكُّ وَ عُزِفَ الْحَقُّ وَ اتَّبَعَ الظَّنُّ أَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هَارُونَ إِذْ أَمَرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ وَ هَارُونَ يُنَادِي بِهِمْ وَ يَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَ إِنِّي رَبُّكُمْ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَ أَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى (۳۴) وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَ خُدِعْتُمْ فَعَصَوْكَ وَ خَالَفُوا عَلَيْكَ وَ اسْتَدْعَوْا نَصَبَ الْحَكَمَيْنِ فَأَبَيْتَ عَلَيْهِمْ وَ تَبَرَّاتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَ فَوَّضْتَهُ إِلَيْهِمْ

باز هم رنج و محنت تو در جنگ صفین بسیار بود در حالی که به مکر و حيله (معاويه) قرآنها را بر سر نیزه بلند کردند و مردم را به شک و شبهه انداختند و آيين حق را به بازی گرفتند و از گمان خود پیروی کردند آن هنگام غصه و رنج تو شبیه به هارون برادر موسی بود که او را بر امت امیر گردانید و مردم از اطراف او متفرق شدند و هر چه هارون آنان را ندا کرد و گفت شما به این گوساله سامری امتحان می شوید و در حقیقت پروردگار شما خدای رحمان است، از من پیروی کنید و امر مرا اطاعت کنید، اما قوم موسی به هارون گفتند ما از پرستش گوساله بر نمی گردیم تا موسی به سوی ما بازگردد. همچنین بود حال تو هنگامی که قرآنها را بالای نیزه کردند و تو فرمودی: ای مردم این فتنه و امتحان شماست و قصد فریب شما را دارند. اما آنان با تو راه مخالفت پیموده و عصیان امر تو کردند و از تو تقاضای نصب دو حاکم کردند پس تو از نصب حکمین ابا کردی و از فعل زشت آنها به سوی خدا بیزاری جستی و کار را بناچار به آنها وا گذاردی

رویارویی علی علیه السلام با خوارج

فَلَمَّا أَسْفَرَ الْحَقُّ وَ سَفِهَ الْمُنْكَرُ وَ اعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَ الْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ
وَ أَلْزَمُواكَ عَلَى سَفِهِ التَّحْكِيمِ الَّذِي أَبِيَّتَهُ وَ أَحْبَبُوهُ وَ حَظَرْتَهُ وَ أَبَاحُوا ذُنُوبَهُمُ الَّذِي
اِقْتَرَفُوهُ وَ أَنْتَ عَلَى نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَ هُدًى وَ هُمْ عَلَى سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَ عَمَى
فَمَا زَالُوا عَلَى النِّفَاقِ مُصِرِّينَ وَ فِي الْغَيِّ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَ بَالَ أَمْرِهِمْ
فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَكَ فَشَقِيَّ وَ هَوَى وَ أَحْيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهَدِيَّ

آنگاه که حق آشکار شد و سفاقت و عمل زشت آنان نمایان شد و به خطا و لغزش و ستم خود و عدول از حق اعتراف کردند، باز راه اختلاف کلمه و نفاق پیمودند و تو را به حکمیت سفیهانه‌ای ملزم نمودند، اما تو ابا کردی و آنان دوست داشتند و آنان را نهی کردی باز آنها گناهی که خود مرتکب شدند مباح و روا شمردند و تو همیشه با بصیرت و در طریق هدایت بودی و آنها بر طریق گمراهی و ناپینبایی رفتند و همواره در نفاق به سر بردند و بر آن اصرار داشتند و در راه ضلالت تردد می‌کردند تا آن که خدا وبال و کیفر کار زشتشان را به آنها چشاند تا آن که معاندان و مخالفان همه شقی و بدبخت شده و سقوط کردند و با شمشیر تو (در جنگ نهروان) به قعر جهنم در افتادند و کسانی که سعادت نصیب آنان شد با حجت و ارشاد تو هدایت یافته و زنده و جاوید گردیدند.

خداوند متعال مداح علی علیه السلام

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَارِيَّةٌ وَ رَائِحَةٌ وَ عَاكِفَةٌ وَ ذَاهِبَةٌ فَمَا يُحِيطُ الْمَارِحُ وَ صُفَكَ وَ لَا يُحِيطُ
الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَ أَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَ أَذَبُهُمْ عَنِ الدِّينِ، أَقَمْتَ
حُدُودَ اللَّهِ بِجُهِدِكَ (بِجُهِدِكَ) وَ فَلَلْتَ عَسَاكِرَ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ، تُخْمِدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ
بِبَنَانِكَ وَ تَهْتِكُ سُتُورَ الشُّبُهَةِ بِبَيَانِكَ، وَ تَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ لَا تَأْخُذُكَ
فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ وَ فِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنَى عَنْ مَدْحِ الْمَارِحِينَ وَ تَقْرِيطِ الْوَاصِفِينَ
پس درود خدا بر تو در تمام آغاز و انجام حرکات و سکانات در هنگام اقامت و در هنگام سفر. ای که هیچ
مدح کننده‌ای به اوصاف کمالیهات احاطه پیدا نخواهد کرد و طعنه زندگان و دشمنانت هم مقام فضل و کمال
تورا نخواهند توانست تباه کنند. تو در جهت عبادت و بندگی خدا بهترین خلق و از جهت زهد و تقوی
خالص‌ترین بندگان و از همه کس در دفع دشمنان دین سخت‌تر بودی تویی که با مجاهده و تلاش بسیار
حدود و ارکان دین اسلام را استوار کردی و لشکرهای گردنکشان را به شمشیرت شکست داده و از پا در
آوردی و به سر پنجه قدرت آتش جنگ‌ها را خاموش ساختی و پرده شبهات را با معجزه بیان بردردیدی و
حق صرف را از باطل محض آشکارا گردانیدی هرگز در دین خدا از ملامت بدگویان باک نداشتی و خود را با
مدح و عنایت خدای متعال از مدح و توصیف خلق بی‌نیاز نمودی.

امیرالمؤمنین علیه السلام در آرزوی شهادت

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ، فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا^(۳۵)، وَ لَمَّا رَأَيْتَ أَنَّ قَتَلْتَ النَّكِيثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ، وَ صَدَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَدَهُ فَأَوْفَيْتَ بِعَهْدِهِ، قُلْتَ أَمَا أَنْ أَنْ تُخْضِبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَتَى يُبْعَثُ أَشْقَاهَا، وَ اِثْقًا بِأَنَّكَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَ بَصِيرَةٌ مِنْ أَمْرِكَ، قَادِمٌ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبَشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ^(۳۶)

خداوند متعال فرمود: از میان مؤمنان، بزرگ مردانی هستند که به عهد و پیمانی که با خدا بستند به طور کامل وفانمودند، برخی از آنان در پیمان خود پایداری به خرج دادند (تابه شرف شهادت رسیدند) و برخی در انتظار آن به سر می‌برند و در عهد و پیمان خویش هیچ‌گونه تغییر و تبدیلی ندادند و چون که با عهدشکنان و ستمگران و بیرون روندگان از دین به عزم جنگ و قتال برخاستی و صدق و عده رسول خدا صلی الله علیه و آله را آشکار کردی و به عهد رسول خدا وفا کردی و فرمودی آیا اینک نرسیده زمانی که محاسنم از خون سرم خضاب گردد آیا چه کسی شقی‌ترین افراد امت است که بر این کار مبعوث خواهد شد و در آن حال در کمال اطمینان بودی چرا که با دلیل آشکار و راهنمایی پروردگار خود همراه بودی، با بصیرت و بینایی در همه کارت اقدام فرمودی و از سفر این جهان که بر خدا وارد شدی با معامله‌ای که با خدانمودی بسی شاد خاطر بودی و این است رستگاری و پیروزی بزرگ

بیزاری از منکرین و لایت امیرالمؤمنین علیه السلام و قاتلان امام حسین علیه السلام

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ أَنْبِيَائِكَ وَ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعْنَاتِكَ وَ أَصْلِهِمْ حَرًّا نَارِكَ
وَ الْعَنْ مَنْ غَضِبَ وَ لِيكَ حَقَّهُ وَ أَنْكَرَ عَهْدَهُ وَ جَحَدَهُ بَعْدَ الْيَقِينِ وَ الْإِقْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ
يَوْمَ أَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ، اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَنْ ظَلَمَهُ وَ أَشْيَاعَهُمْ وَ
أَنْصَارَهُمْ، اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ وَ قَاتِلِيهِ وَ الْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَ نَاصِرِيهِ وَ
الرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَ خَازِلِيهِ لَعْنًا وَ بِيلاً،

پروردگارا بر قاتلان پیامبران و اوصیاء پیامبران خود لعنت فرست به جمیع انواع لعن و عذاب و آن قاتلان را
به حرارت آتش دوزخت واصل نما و نیز از رحمت خود دور کن کسی را که حق ولی تو را غصب کرد و پس از
اقرار و بعد از یقین به ولایت او در روز غدیر که روز تکمیل دین حق بود باز عهد او و بیعت با او را انکار کرد
پروردگارا بر قاتلان امیرالمؤمنین علیه السلام لعنت فرست و بر هر که در حق او ظلم کرد و بر پیروان و آنان که
قاتلانش را یاری کردند هم لعنت فرست. پروردگارا بر قاتلان و ظالمان و پیروان دشمنان حسین علیه السلام و بر
آنان که به قتل آن حضرت خوشنود بودند و آنان که او را یاری او نکردند، بر همه آنان لعنت و عذاب بسیار
شدید فرست.

اعلام برائت از اولین ظالمان و ابراز محبت به اهل بیت علیهم السلام

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ مَا نَعِيَهُمْ حُقُوقَهُمْ، اللَّهُمَّ خُصَّ أَوَّلَ ظَالِمٍ وَ
غَاصِبٍ لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَ كُلِّ مُسْتَنٍّ بِمَا سَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
(وَ آلِ مُحَمَّدٍ) خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ عَلَى عَلِيِّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ، وَ اجْعَلْنَا بِهِمْ
مُتَمَسِّكِينَ وَ بِيُولَايَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِينَ الْأَمِينِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ

پروردگارا بر اولین ظالمی که در حق آل محمد صلی الله علیه و آله ظلم و ستم کرد و مانع از حق آنها گردید لعنت فرست.
پروردگارا اولین ظالم و غاصب حق آل محمد صلی الله علیه و آله را و هر کس که تا قیامت سنت او را پیروی کرد
مخصوص به لعن خود بگردان

پروردگارا بر محمد صلی الله علیه و آله خاتم رسولان خود و بر سید اوصیاء و امیر مؤمنان علی علیه السلام و آل اطهار او درود و
رحمت فرست و ما را از آنان که رشته عهدشان را محکم نگهداشتند و به واسطه ولایت و محبت آنها به
رستگاری و سعادت ابد رسیدند قرار ده و همانا که ایمن از عذاب دوزخ گردیدند و دیگر هیچ خوف و
اندوهی در دل ندارند.